

2.

TESSA

Když procházím hotelovým vestibulem, zhluboka se nadechnu, zatímco se blížím k restauraci. Službu konající hosteska je celá v černém, což mě přiměje k pochybnostem o mém růžovém oděvu.

„Dobrý večer. Chtěla bych tady povečeřet, pokud máte volný stůl,“ pronesu rádoby sebevědomým, svěťáckým tónem. Ve městě, kde neznám ani jedinou živou duši, se klidně můžu zkusit přetvařovat.

„Jistě, slečno,“ oduší hosteska. Zaznamenám mírně pohrdavý tón, ale rozhodnu se to ignorovat. „Připojí se k vám vaše rodina?“

Auvej! To zabořelo.

„Ne. Dnes večer budu sama,“ přiznávám poraženicky a připadám si trochu jako patnáctiletá holka, která právě utekla z domova.

Protivná hosteska zakouří očima, popadne jídelní lístek z odkládacího stolku a pak mě odvede k malému čtvercovému stolu.

„Číšník bude hned u vás.“ Naposledy si mě prezíravě změří, než se vytratí. *Zaplat' Pánbůh.*

Pohodlně se usadím a rozhlížím se po restauraci. Díky starým leštěným opotřebovaným stolům a cihlovým zdem má celý prostor příjemnou starosvětsko-hipsterskou atmosféru. Tlumená světla zavěšená vysoko nad hlavou umocňují pocit dokonalosti. Rozhodla jsem se právě pro Hammond hotel, protože měl vysoké hodnocení v takzvaném „trendy měřítku“, a rozhodně můžu říct, že předčil moje očekávání.

Pozorně studuju vinný lístek, který sestává z několika stránek, a soustředím se na červená rozlévaná vína. Nikde nevidím nabídku Pinot noir ani Merlotu, přesunu se tedy k šumivým vínům, kde konečně zaznamenávám dobře známou položku: své milované prosecco. Svou soukromou verzi šampaňského, která se mi vejde do rozpočtu. U mého stolu se zastavuje třicátník v bílé košili s dlouhými rukávy a v černých kalhotách.

„Dobrý večer. Moje jméno je Jeffrey a dnes večer vás budu obsluhovat.“ Přívětivě se na něho usměju a on můj úsměv opětuje. „Dáte si dnes večer něco k pití?“

„Ano. Můžu vás požádat o skleničku prosecca?“ objedná si a zavřu vinný lístek.

„Samozřejmě,“ odvětí a nakloní se ke mně o něco blíže. „Ale budu vás muset požádat o průkaz totožnosti.“